

Oth

Førstevogter

Førstevogteren er vogternes øverstkommanderende.

Det er vogternes opgave at beskytte samfundet mod ydre og indre fjender. Vogterne beskytter også vismændene og sørger for at deres bud bliver håndhævet.

Det er ikke tilladt for samfundets vogtere at have tætte familierelationer, herunder ægtefæller, i deres embedsperiode, idet deres maske er i en særlig udsat position.

Maskeforventninger

Førstevogteren må aldrig vise tvivl eller svaghed. Han er lederen, og landets øverste forsvarer. Førstevogteren er en stærk leder, som kan holde hovedet koldt i alle typer situationer.

Af vogtermasken generelt forventes det, at den er resolut, vred og barsk. Vogtermasken adlyder vismændenes bud uden spørgsmål. Vogterne har autoritet over arbejdermaskerne.

Oth

Førstevogter, 55 år

Oth kravler fra udkigsposten ned til Roa, der står og venter. Hans knogler værker lidt ved turen ned af stigen, men ikke om han vil lade sig mærke af det. Førstevogteren må aldrig vise svaghed eller tvivl. "Er det noget alvorligt?", spørger Roa, og han ryster på hovedet: "Blot en barbarkaravane". "Så hvad

gør vi?", spørger Roa, selvom hun godt kender svaret. "Det samme som altid. Et hurtigt angreb, før de opdager noget. Det er det, der er vores pligt som vogtere", siger Oth med en snert af irettesættelse. "Selvfølgelig, jeg tænkte bare på, om Alis skulle handle med dem", kommer det fra defensivt fra Roa. "Hun skal fandeme ikke bringe det pak ind i vores midte. Det er slemt nok, at hun er en af dem og dagligt sviner en af vores masker til ved at bære den. Hent de andre; vi kan nå

Oth

at være tilbage ved middag, hvis vi skynder os". Et øjeblik mødes deres blikke gennem maskernes sprækker, et af de dybe øjeblikke, inden Oth nikker, og Roa vender rundt for at hente resten af vogterne.

Du har været vogter hele dit liv, og det er du stolt af. Ikke en kriger, ikke en soldat, men en vogter. En, der beskytter det, som er givet ham i varetægt. Beskytter samfundet, hvis vogter du er. Forsvarer det mod alle, der vil øve skade på det. Men ikke blot det. En Vogter holder øje med sit samfund, at det ikke skal forfalde og fordærves bag hans ryg, mens han spejder efter fjenden.

Du er bekymret. I de 40 år du har været vogter har du aldrig oplevet så grelle tegn på indre opløsning og laden stå til. Der har altid været lidt problemer hist og her, som kunne ordnes ved at snakke folk til rette i mindelighed, men nu bryder borgerne offentligt maskebuddene, og ingen skrider ind. Der var engang, hvor alle hjalp hinanden med at stræbe efter det perfekte samfund. Og det havde I. I løftede jer over jeres primitive instinkter og udnyttede jeres fulde potentiale. Retfærdighed, visdom og uselvsk

arbejdsomhed var jeres idealer, og I arbejdede efter dem. Du har altid følt stoltheden fylde dit hjerte, når du tænker på, at du er en del af det mest succesrige samfund, og du gør din del. Derfor smerter det dig også så meget mere, at nogle vælger at kaste vrage på det. Det værste er, at råddenskab ser ud til at være nået helt til toppen.

"Larmen vækker Oth af sin middagslur, og han er allerede af indgroet refleks i bukser og på vej ud af døren, før tankerne så småt dukker ud af søvnens tåger. De andre vogtere er også kommet til, og Oth sender Am af sted for at stoppe skænderiet. Oth har opdaget noget værre. Game, den øverste vismand, den fremmeste i samfundet, er gået forbi skænderiet uden at gøre noget. Lamslået løber Oth hen foran hende og stiller hende til regnskab. Roa og Kub følger efter – Am kan sagtens klare ærterne alene. "Hvorfor gjorde du ikke noget?", nærmest råber Oth. "Rolig nu, jeg orkede virkelig ikke at blande mig i det", siger Game og drejer sig for at gå uden om ham. Oth griber vismandens arm, for at hun ikke skal gå, og det er først, da Game synker sammen for øjnene af ham, han indser, at han i et ukontrolleret

Oth

øjeblik har brækket den gamle kvindes hånd. Oth styrter væk. Roa løber efter ham."

Ingen har sagt noget – mindst af alt Game. Men du ved, at du et øjeblik lod dig styre af dine følelser i stedet for din fornuft. Det er ikke tilgiveligt, men du har også tænkt over, at en vogter altid har haft lidt mere spillerum, når det kom til vrede. Det er mere acceptabelt, at man i kampens hede kommer til at slippe sin vrede løs, og hvis vismændene ikke engang er til at stole på længere, så bliver det en kamp at få samfundet på fode igen. Nu er der kun jer vogtere tilbage til at kæmpe den indre kamp.

Heldigvis ved du, at du kan stole på dine folk. I har alle sammen frasagt jer de bekvemmeligheder, som jeres samfund tilbyder, for at beskytte selv samme samfund mod de farer, der truer det. Det er et kald, hvilket også kan ses på folkene. Alle har taget vogtermasken, så snart de lagde ungdomsmasken, og indtil flere af jer er fulgt i jeres fædres fodspor. Selv er du jo søn af Mas, der var søn af Rav, Den Store Bors lillebror. Mas var i mange maskegenerationer førstevogter og du tjente under ham i hans sidste

to generationer, hvorefter du selv overtog posten. Ved samme maskeskift blev Roa første gang vogter, og I har været makkerpar siden. Hun fungerer som næstkommanderende, og hun er som født til posten. I ser også begge ens på samfundets forfald og er parate til at kæmpe mod det. Det samme gælder for Kub, men det ligger vel i blodet – han er trods alt din nevø, selvom den slags ikke har nogen betydning i jeres samfund. I tre har en udtalt forståelse for, at den største krig er indadtil, og at enhver krig kræver ofre. De sidste to vogtere er ikke lige så indforståede, men de gør også deres del. Bor er ikke helt rigtig i hovedet, men han opfylder sin post, og Roa formår at gøre ham blid som et lam. Am er lidt sværere, men han er også meget ung. Du forsøger at give ham de mindst beskidte opgaver, for et eller andet i dig vil alligevel gerne bevare hans uskyldighed så længe som muligt. Du ved dog også, at når situationen kræver det, så må hans uskyldighed vige for pligten.

Der er dog et stort problem med Am, og det er, at han er begyndt at fraternisere med læremasken, og hendes slæng. Det er dårlig indflydelse at omgås dem, for de

Oth

mødes ofte og diskuterer ting, der ligger på kanten af, hvad man kan tillade. De lader farlige tanker få frit spil, og du har dem mistænkt for langsomt at ville fordærve samfundet nedefra. Lærermasken har jo undervist en del af de yngre mennesker, og Alis, *kræmmermasken*, er også en del af denne "diskussionsklub". Faktisk hænger hun altid ovre hos lærermasken, og du bliver syg ved tanken om, at hun planter sine fremmede ideer i hovedet hos hende, så de uafvendeligt siver ned til hendes elever. Du har altid været imod, at I skulle tage en barbar ind blandt jer. Det er at fostre en slange ved sin barm. Der var en grund til, at jeres forfædre kæmpede og døde for at slå barbarernes besættelse tilbage.

"Oth har selv taget vagten ved paladset for en gangs skyld. Der er ikke meget at lave, men det er stadig vigtigt at vise, at vismændenes ve og vel ligger vogterne på sinde. Som han står og skifter vægten lidt fra side til side, kommer en person gående hen mod huset. Det er blot en bondemaske. Oth retter sig op og stopper manden, da han vil til at gå ind i huset. "Du kan ikke komme ind", siger Oth brysk. "Jamen, man

kan da altid opsøge vismændene?", siger agerbrugeren forundret. "Det kræver, at vismændene har tid til at blive opsøgt, og det har de ikke i dag!", glammer Oth og læner sig lidt ind over bonden. "Så, så kommer jeg bare igen en anden dag, ikke?", stammer bonden og trækker sig væk. "Gør det", knurrer Oth. Folk skal lære at kende deres plads.

I samme nu hører Oth døren bag sig gå op, og Tia kommer ud.

"Hvem var det?". "Bare en bonde, der ikke havde helt styr på, hvad han egentlig ville spørge om", forklarer Oth venligt. "Det var da synd. Vi må håbe, han kommer på det senere", siger Tia distraheret, "men... jeg ville egentlig spørge, om ikke jeg lige kan smutte ned til sjælesørgeren". "Selvfølgelig, og hils Mist fra mig", siger Oth med et smil om munden. Tia kigger et øjeblik på ham, så går hun ned i byen.

I takt med samfundets forråelse har I set jer nødsaget til at skåne vismændene for de værste tilfælde. Det er ikke hvem som helst, der længere kan få foretræde hos dem, og I forsøger også at sikre jer, at de ting, som de bliver belemret med, ikke er helt hen i vejret. I tør heller ikke lade dem ud af huset

Oth

undtagen i nødstilfælde af frygt for attentater. Vismændene er samfundets perle, dets ypperste middel til storhed – de må ikke blive smittet af forfaldet. Men dine seneste oplevelser med Game er et tydeligt tegn på, at det er mislykkedes for jer. Din hjerne kan næsten ikke fatte, at det skulle være muligt for en vismand at blive korrumpet, men en ting er sikkert: Som en anden doktor, så må man skære det syge bort.

I har gjort det før, og I kan blive nødt til at gøre det igen. I det aspekt adskiller en vogter sig ikke fra sin soldaterbror. Man er nødt til at gøre, hvad der skal gøres uden hensyntagen til folks fine fornemmelser, og man er nødt til at tage skridtet fuldt ud. Ved sidste maskeskift lagde I jeres samlede overtalelsesevne i at få borgerne til at fortsætte med deres masker. Ved forrige maskeskiftet var der en masse udskiften og bytten rundt, og det var tydeligt at se i den efterfølgende generation, at det skabte uro i samfundet – det som hele maskesystemet skulle forhindre. Derfor bad I borgerne om at blive ved deres læst. Men der har stadig været murren i krogene, og det bliver sikkert nødvendigt at sørge for, at folk beholder deres

maske en generation mere, så ændringerne kan falde helt på plads, og samfundet kan blive stabilt igen. Dog skal Game udskiftes. Det har du allerede besluttet dig for, og du vil gerne have en pålidelig person ind på posten – du satser primært på at få en af de andre vogtere ind. Det kunne også være fristende at sætte en pålidelig person ind i kernen af lærermaskens tilhængere, gøgleren, kræmmeren og pensionistmasken. Desværre vil det at sætte folk fra egne rækker ind på andre pladser betyde, at du skal finde nye folk til rækkerne. Antallet af masker er konstant.

Maskeskift er farlige huller i den normale orden. For en aften bliver alle normale spilleregler ophævet og folks uhæmmede, primitive drifter tager magten over dem. Det er som en ond dæmon, der overtager deres krop og bruger den til unævnelige ting. Du er gennem tiden kommet til at hade maskeskift mere og mere, men du ved også, at de er en af grundstenene i jeres samfund, så du accepterer det som et nødvendigt onde. Man må jo bare få det bedste ud af det. Der er ikke nogen, der har udfordret din førstevogtermaske nogensinde. De ved, at det er et hårdt job, og de

Oth

ved, at du er i stand til at udfylde det. Hvad du til gengæld ikke kan slippe for, er kvinder, der bliver overdrevent kærlige. Under deres masker må de vel have en pervers attraktion for den mystik og farlighed, der altid har omgærdet krigens professioner. Hvis din Maske ellers havde tilladt dig en kone, så ville du under alle omstændigheder ikke vælge en, der var rådden bag masken.

Huden glitrer svagt af sved, mens øjenbrynene krymper sig sammen over deres øjne. Munden er fortrukket i vredens vildskab. Øjnene brænder, men ikke kun af harme. En menneskekender vil kunne se angstens fanatisme. Det går dog hen over hovedet på Oths offer, der får en skræmmende brandtale om, hvorfor der ikke kan være hverken flere eller færre vismandsmasker.

Du får en knude i maven, når maskeskiftet nærmer sig. Du ved, det skal være der, men hele dets væsen får det til at rive og flå i dine nerver. Jeres samfund er perfekt. Hvis man laver om på det, så vil alt, hvad du har kæmpet for, alt, hvad du har baseret dit liv på, være for ingenting. Tanken kan få koldsveden til at pible frem af dine

porrer. Nogle gange føles det som resten af verden forsøger at modarbejde dig, men du har aldrig været typen, der gav op. Du vil ofre alt for at holde samfundet i sin rene, ubesmittede tilstand. Det har vaklet en tid, men som en anden Atlas skal du gerne bære ansvaret på dine skuldre, at alt hvad din far, hans far og dig selv kæmpede for, ikke skal være for ingenting. Maskerne skal udfyldes og overholdes. Lad fred, frihed, retfærdighed og objektivitet lede jer til et højere stade. Lad drifter og følelser blive bag masken, at de ikke skal besudle jeres prægtighed. Enhver må gøre sin pligt for at samfundet skal bestå. Du har altid efterlevet de principper, og du har altid vogtet dem. Du har ingen respekt for folk, der i selviskhed sætter sig selv over gruppen, og ej heller for folk, der ikke kan sætte sig ud over deres følelser. De er pletter på et hvidt stykke klæde, og det er din livsopgave at holde klædet rent. Bare tanken om den slags mennesker kan få knuden til at knuge i maven. Det har ikke noget med følelser at gøre – det er jo en rationel ting, når vi nu snakker samfundets grundpiller. Du kan sagtens sætte dig ud over primitive følelser. Ellers havde du jo ikke den position, du havde.

Oth

Oths masker

- 9. generation: Ungdom
- 10. generation: Vogter
- 11. generation: Vogter
- 12. generation: Førstevogter
- 13. generation: Førstevogter
- 14. generation: Førstevogter

Relationer

Nærmeste

Roa (vogter)

Som vogtere er det jer ikke tilladt at have familie, men Roa er nærmest som en datter for dig. Selvfølgelig holder I jer til maskebuddene, men efter 3 generationer sammen som vogtere har I efterhånden oplevet så meget i fællesskab, at det ikke er muligt at opretholde den formelle distance, der ellers forventes mellem en førstevogter og hans næstkommanderende. Grænsen mellem jer blev brudt tidligt. Da Roa fik sin maske for 24 år siden, var hun meget skræmt og ulykkelig. Du fattede sympati for

den unge pige, trøstede hende og holdt om hende om natten. En nat blev pigen pludselig til en kvinde, og hun forsøgte at forføre dig. Du holdt hovedet koldt, og formåede ikke at falde for fristelsen. Siden den dag holdt du ikke mere om hende om natten, men jeres venskab blev ikke mindre af Roas momentære svaghed.

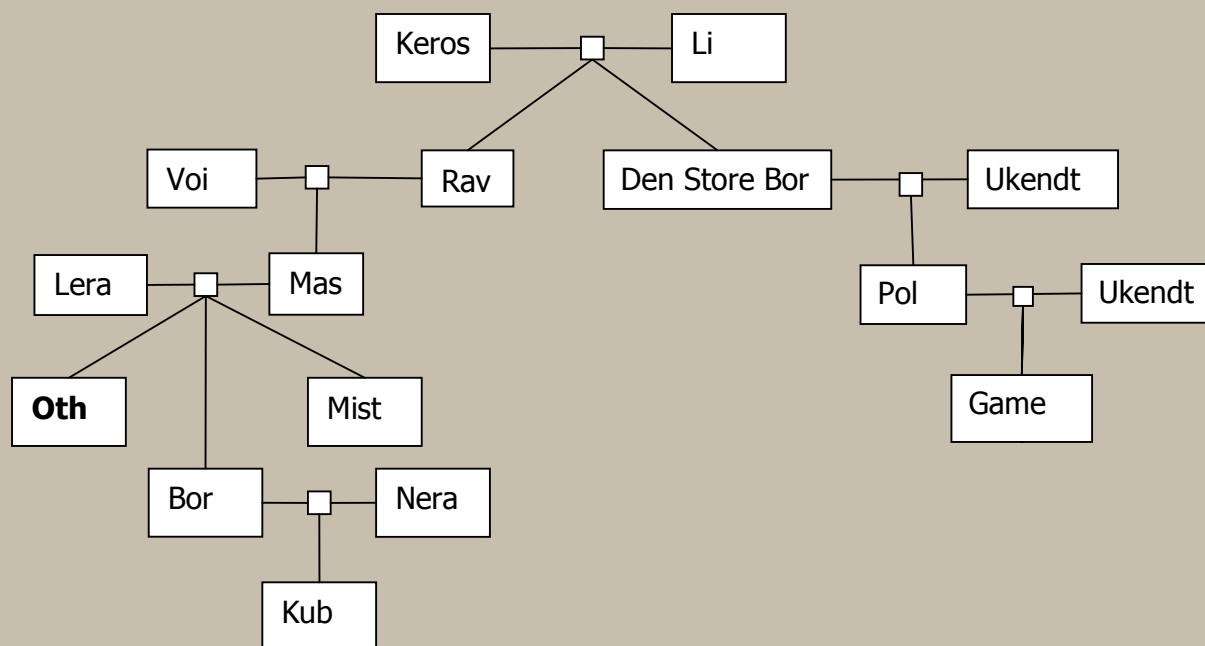
Arbejdsomhyggeligt sørger Roa for størstedelen af de praktiske ting med mad, overnatning, transport og en del papirarbejde, men hun er absolut også en dygtig soldat, for hun har autoritet, overblik og kampevner. Du håber faktisk, at hun vil overtage din maske, den dag du er nødt til at lægge den. Hun vil klart kunne udfylde den. Men der er alligevel et stykke tid til, du har tænkt dig at lægge din maske. Indtil da nyder du Roas selskab, I tilbringer næsten al jeres tid sammen under arbejde såvel som fritid. Der er ikke meget af det sidste, men det er rart at have en at dele den med. I sidder som oftest bare og snakker om det, der lige er oppe i tiden, eller Roa laver noget mad. I går også i biografen en gang i mellem, men så har I som oftest de andre vogtere med. Det skaber sammenhold. Du foretrækker dog de enlige stunder,

Persona

Oth

Familietræ

for der kan I tale frit og slappe af. Det er de tidspunkter, hvor verden virker fornuftig og overkommelig, og Roa er støttepillen i den verden.

Mist (sjælesørger)

Din lillesøster, der allerede fra første maske valgte at blive sjælesørger. En udsat post, der absolut ikke er for svage mennesker, men Mist er dygtig og stærk. Du har altid været stolt af hende. En gang i mellem smutter du ned for at snakke lidt med hende, men det er ikke særligt ofte, at du har tid. At være førstevogter kræver meget.

Du glemmer aldrig hendes lattermilde ansigt, da hun endnu var et barn og ikke havde fået sin første maske endnu. Du var ofte ovre for at overraske hende med et stykke slik eller en ting, som du havde lavet, mens du var på vagt. Tanken om hendes store, runde øjne, når hun åbnede gaven, varmer stadig dit sind. Det er ikke helt det samme i dag, hvor hun har maske på, men du kan stadig godt lide at bringe en gave med, når du er på besøg. Så sidder I og snakker om gamle dage – specielt om jeres far. På en eller anden måde er Mist dit led tilbage til de gamle dage,

Oth

hvor alting ikke var så komplicerede eller forvredne. Også selvom hun egentlig er på alder med Roa, men hvad samfundet end dikterer, så er det altså kun ens søskende, der rigtig kan huske ens forældre. Og Mas og Lera står for dig som de sidste uspolerede mennesker – bortset fra Mist, selvfølgelig.

Kub (vogter)

Han er en ivrig, ung mand, der nok skal gøre karriere. Næst efter Roa er han nok dit bedste bud på en efterfølger til dig, for han er dedikeret, intelligent og skyr ikke tilbage for at blive snavset, når lorten skal ryddes op. Du kan ikke lade være med at tænke, at det ligger i blodet. Selvom du ikke har høje tanker om hans far, din bror Bor, så er de gode gener åbenbart stadig levedygtige. Du ville ellers ikke have givet knægten mange chancer med de forældre. Men nu har han jo fået sin første maske – tilmed en vogtermaske – så nu kan han lægge alt det bag sig, og det har han tydeligvis også gjort. Det er måske endda den opvækst der har gjort, at han forstår Roas og dine bekymringer om forfaldet i samfundet. Han arbejder i hvert fald lige så hårdt for at rette op på tingene, som I gør. Derfor er du også begyndt at invitere Kub med

til Roas og dine friaftener. Her planlægger I, hvad der må gøres for at dæmme op for korruptionen af jeres samfund.

Venner og kollegaer

Bor (administrator)

Din bror burde måske være en af dine nærmeste, men han tabte for altid din respekt for 3 maskegenerationer siden, da han måtte skifte maske midt i en generation. Han havde været agerbruger i en generation, og han skulle være det igen, men allerede fra starten af generationen lavede han ikke noget overhovedet. Til sidst blev situationen så kritisk, at vismændene valgte at forfremme en ungdomsmaske til bonde og flytte Bor over til en nyoprettet administratormaske. Den opfylder han da også fint, men det er jo imod hele ideen med vores masker. Man opfylder sin funktion, fordi samfundet har brug for det. Han besudler sin store navnebror, vores Grundlægger, og siden den dag har du haft et meget køligt forhold til ham. Du foretrækker at sende ham memoer frem for at mødes med ham maske til maske. Han foretrækker vist alligevel papirlapper frem for menneskelig kontakt. Det eneste positive, der er

Oth

kommet ud af ham, er hans søn, Kub.

Bor (vogter)

En vigtig brik i vogternes arbejde. Bor har været vogter hele sit liv – han overtog sin far, Lups, maske i en ung alder, da Lup fik et hjerteanfald. Bor er utrolig stærk og nok den bedste kæmper, du overhovedet har til rådighed. Han er født til det. Desværre er han også født med et underligt sind. Når man ved, hvordan man skal behandle ham, er det ikke så svært, men mange i samfundet frygter ham. Det er selvfølgelig ikke meningen, men på den anden side har det vist sig utroligt effektivt til at få sat skik på de folk, der tror, de kan bøje på reglerne. Sagen er, at Bor ikke rigtig forstår at begå sig socialt. Høflighedsfraser og venskabelige hensyn er fremmedord for ham, og det står endnu værre til med ting som ironi og sarkasme. Hvis han så bare var et socialt uheldigt tilfælde, men problemet er, at han kan godt fornemme, når der er nogen, der kører et spil, han ikke forstår. Og det gør ham vred, og vreden gør ham voldelig. Store brud på maskebuddene, men han er stadig utrolig nyttig. Hvis bare man sørger for at give ham en forudsigelig

hverdag, hvor han bliver fortalt, hvad han skal gøre – ligefremt og nede på jorden – så er han glad og funktionel. Det handler blot om at tackle ham rigtigt, og det er Roa en mester i. Han er som et blidt lam mellem hendes hænder.

Am (vogter)

Op til sidste maskeskift overtalte I vismændene til at oprette en ny vogtermaske. Argumentet var, at der var pres på grænserne. Der var ikke grund til at fortælle dem, at det var de indre grænser, der var problemet, men under alle omstændigheder fik I det igennem, og Am tog den nye maske. Han er en uskyldig, ung mand, der ikke helt har fundet ud af, at livet til tider godt kan være rå og blodigt. Du ønsker lidt, at du kan skåne ham for de barske realiteter, men ikke for enhver pris. Han er dog en gang i mellem blødere end godt er. Han fungerer oftest som politibetjent, og hvis man ikke er over ham, så slipper alle med en formaning om ikke at gøre det igen. Det kan da være den rigtige løsning i nogle tilfælde, men ikke hver gang. Og så hænger han ofte ud med lærermasken og hendes "diskussionsgruppe". Det kunne selvfølgelig udnyttes til at få en smule kontrol med den gruppe, hvis

Oth

han nu blev en fast del af den, men du er bare ikke sikker på, at Am er i stand til at styre det. Du er i syv sind, hvad du skal gøre med ham.

Bekendte

Nera (førsteadministrator)

Din brors kone har du faktisk mere at gøre med end ham, for hendes maske fungerer som sekretær for vismændene, og hun tager sig også af andre praktiske papirarbejder. Du har dog et om muligt køligere forhold til hende end til Bor. Du føler dig ikke tryk ved, at hun kan rende vismændene på døren, uden at du kan gøre noget, men sådan er reglerne. Det hjælper heller ikke, at hun altid er kølig og hoven bag smilet, når I mødes socialt. Det kan virkelig irritere dig, for hun har intet af have det i, så du udnytter gerne de små chancer du får, til at prikke hul på hendes snobberi.

Game (førstevismand)

Du har altid set op til Game. Hun var den lidt ældre elev, som du kunne se op til, da du var lille. I havde ungdomsmasken sammen, og alle sagde, at hun var bestemt til noget stort. Hun var jo også Den Store Bors barnebarn. Okay, hun var ikke den dygtigste vogter – I

var vogtere sammen i jeres første generation – men hun gjorde sin pligt efter bedste evne, og hun blev derefter førstevismand. Det var hendes rigtige kald, og hun har ledt jeres samfund sikkert i al den tid. Hun anbefalede tilmed dig til posten som førstevogter, og har altid lyttet til dine forslag, når der var problemer. Derfor faldt himlen også ned over ørerne på dig, da Game pludselig var blevet ligeglad med alle de fejl, der blev begået omkring hende. Hun skal have en pensionistmaske, for hun har ikke længere formatet til at være jeres samfunds kaptajn.

Sef (vismand)

Sef har kun været vismand i en generation, og han kom til magten med jeres hjælp. Han taler samfundets sag, og han er en glimrende vismand. Han er absolut en vigtig brik at holde på posten.

Tia (vismand)

Den unge kvinde er ikke en kompetent vismand, men så længe hun følger jeres regler, er hun en god marionet at have siddende på toppen.

Lup (afdød, tidligere vogter)

Blev vogter sammen med dig og Game. Han fortsatte lige som dig

Oth

på posten, men koncentrerede sig mere om sin familie. Han var blevet gift allerede som helt ung og undslap derfor ægteskabsforbuddet. Det kom der to børn ud af, Ki og Bor, din medvogter. Desværre døde Lup en dag midt i en maskegeneration af et hjerteanfald i hjemmet, og Bor måtte overtage hans maske. Han må dog have lært noget hjemmefra, for han faldt naturligt ind i rollen som vogter. Lup var en god Vogter, og du savner ham egentlig en gang i mellem. Det var synd, han skulle dø på den måde.

Gerr (pensionistmaske)

Din gamle lærer, der nu har fået sin fortjente pensionistmaske, så han kan nyde sit otium. Du er lidt ked af, at han omgås lærermasken og hendes "diskussionsklub" i den grad, men det er vel naturligt, for en, der har båret den maske praktisk talt hele sit liv. Han er en af den gamle garde fra dengang, hvor verden ikke var gået af lave endnu.

Andre

Lærermasken

Hun overtog lærermasken efter Gerr, da han blev vismand for en

maskegeneration, men de byttede i det maskeskift, hvor det hele rodede – hun var en elendig vismand. Da Gerr tog pensionistmasken fik hun dog lærermasken igen efter lidt overtalelse. Der var hårdt brug for en, der vidste, hvad lærermasken indebar, for at bringe ro og styr på det hele igen. Du har dog en mistanke om, at hun ikke har den samme moralske styrke som Gerr, og specielt generer det dig, at hun sidder og diskuterer forræderiske tanker sammen med en stor del af de simple masker, der slet ikke kan håndtere den slags. Hun sætter dem blot forkerte ideer i hovedet.

Alis (kræmmer)

Du forspilder ingen chance til at gøre opmærksom på dit mishag ved kræmmermasken. Selvfølgelig ikke masken selv, men barbaren bag. Hun kom ind i samfundet som en flygtning og fik overtalt folk til, at hun skulle have en maske - det var selvfølgelig hende lærermasken der gik i front i den sag. Du er overbevist om, at den gamle, Mægtige Bor ikke ville have taget smitten til sig, men i stedet slået barbaren ned på stedet. Nu får hun lov til langsomt men uafvendeligt at konvertere jeres samfund til hendes primitive skikke. Åh ja, hun *påstår*

Oth

at hun ser jeres samfund som et ideal, men hun er ikke vokset op her, så hvordan skulle hun kunne det. Hun er et virus, der nedbryder indefra.

Førstevogteren og maskeskiftet

Der er høj alarmstatus på dagen for maskeskiftet. Det betyder, at alle vogtere vil være kaldt på arbejde for at bevogte paladset og generelt holde gemytterne nede blandt folk.

Som førstevogter ved man, at folk er anspændte omkring maskeskiftet, og derfor er det nødvendigt med særlig striks politiarbejde denne dag.

Vogterne fungerer som en slags bodyguards for vismændene, og er garanter for borgenes sikkerhed, og for at reglerne bliver overholdt på dagen.

Vogterne har det sikkerhedsmæssige ansvar for afviklingen af borgersamlingen inden maskeskiftet. Der koordineres med førsteadministratoren, som har ansvaret for det praktiske omkring borgersamlingen, og sjælesørgeren, der har ansvaret for, at alle deltagere i maskeskiftet er psykisk stabile.